

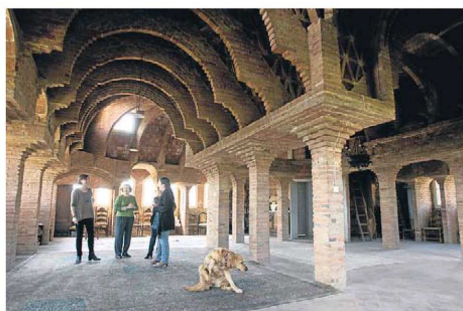

● MOLTES DE LES VISITES A LES CASES D'AQUEST CIRCUIT ES FAN AMB ELS SEUS PROPIETARIS A L'INTERIOR, PER LA QUAL COSA L'EXPERIÈNCIA PREN UN TO MOLT MÉS INTERESSANT, PERQUÈ ÉS DÓNA VIDA I CONTINGUT ALS ESPAIS

TORRE DE BELLESGUARD

ADREÇA: BELLESGUARD, 16-20.
ARQUITECTE: ANTONI GAUDÍ.
WWW.TORREBELLESGUARD.CAT

l'arquitecte Jeroni Martorell va aconseguir salvar-lo i que fos protegit com a bé d'interès de la ciutat. Com la casa Moxó, la casa de la Seda conserva uns magnífics esgrafiats a les façanes sud-oest i sud-est, originals del segle XVIII. L'altra façana, que dona a la placeta de Sant Francesc, havia estat fins a l'obertura de la Via Laietana una paret mitgera i, coincidint amb la remodelació, Martorell i l'estucador Ferran Serra hi van fer uns altres esgrafiats a imitació dels antics. En els últims anys, l'edifici ha

estat rehabilitat integralment. A l'interior, s'han rehabilitat les dependències del col·legi i totes les sales i salons, mobiliari i fusterries, tapisseries, pergamins..., i a l'exterior de l'edifici s'han netejat i restaurat les façanes, els esgrafiats, els porticons, les balconades, el terrat i el vestíbul.

La residència del rei

La torre de Bellesguard és una de les Cases Singulares que es poden visitar amb l'encant afegit de conèixer també els seus habitants. De fet, ha estat

gràcies a Amelia Roche, l'actual propietària, que es pot visitar aquest edifici, obra d'Antoni Gaudí, que el va construir sobre les ruïnes de l'antic castell de Martí l'Humà, l'últim rei de la casa comtal de Barcelona, que hi va viure fins a la seva mort, el 1410. A començaments del segle XX, Maria Sagúés va encarregar a Gaudí que li construís sobre aquestes ruïnes la seva residència d'estiu, i ell, captivat per la història de Bellesguard, va recrear un castell inspirat en l'època medieval.

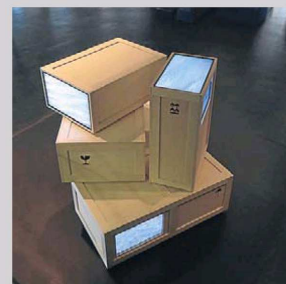
La torre de Bellesguard va ser l'últim projecte de Gaudí abans de començar les obres de la Sagrada Família. De fet, les espectaculars golfes de la casa, que recorden molt els cellers modernistes, van servir l'arquitecte de laboratori per experimentar amb algunes de les voltes que després traslladaria al temple expiatori. Aquest espai, amb una acústica impressionant, ha servit en alguna ocasió d'escenari musical, sobretot a l'estiu. De la casa destaca sobretot l'entrada, on es pot observar la decoració amb trencadís típica de Gaudí, i on hi ha un mirador molt típic del modernisme, que permet al propietari mirar sense ser vist i així eludir les visites indesitjables.

agenda

MOMENTS MÀGICS

De l'Exposició Internacional del 1929 fins al projecte dels Jocs Olímpics 1992 i la Font Màgica o ara l'Esplanada dels Museus, la muntanya de Montjuïc ha estat i continua sent una font inesgotable de moments memorables a partir dels quals la ciutat ha anat construint el seu imaginari. L'artista Lúcia Coderch els ha tancat tots dins d'un gran contenidor situat a l'Espai 13 de la Fundació Miró i que ella mateixa ha construït a imatge i semblança del dipòsit municipal de Via Favència, on l'Ajuntament de Barcelona guarda escultures i material que ha retirat de l'espai públic. La proposta es titula 'La muntanya màgica', i durant cadascun dels setanta-dos dies que dura la mostra, l'artista va traient un element del magatzem i el col·loca a la part visitable de la sala, en un dispositiu preparat per a cada ocasió. Les setanta-dues peces que Lúcia Coderch presentarà fins al 16 de març tenen formats diversos: des de vídeo, àudio i fotografia fins a objectes escultòrics o imatges d'arxiu. Algunes han estat creades específicament i d'altres són apropiacions de l'artista. 'La muntanya màgica' forma part del cicle Arqueogòlia Preventiva, comissariat per Oriol Fontdevila, que va inaugurar el setembre passat Oriol Vilanova i que en els pròxims mesos oferirà noves entregues a càrrec de Lola Lasurt i Antonio Gagliano. L'Espai 13 és un laboratori d'investigació i experimentació on van a coincidir les propostes més innovadores i arriscades de la Fundació Miró.

FINS AL 16/3.

Imatge de la mostra 'Aller-retour. Citoyenneté et déplacements'. MUCEM, Marsella, 2013.

PAS A DOS A LA SUÑOL

Un dels problemes amb què s'enfronta tot artista davant de cada nova exposició té a veure amb la manera com mostra la seva obra, una qüestió sens dubte complexa (la producció contemporània ho és) i de l'encert o no en dependrà en bona mesura que s'estableixi un diàleg entre l'obra artística i la recepció del públic. Antoni Muntadas, un dels artistes espanyols de més projecció internacional, ho sap, i per això des de fa trenta anys col·labora amb el dissenyador Enric Franch, que ha acabat convertint-se en una figura fonamental en la seva producció. L'Espai 0 de la Fundació Suñol posa la mirada sobre aquesta relació a 'Muntadas/Franch, Dispositius d'exposició', mostra en què es presenten diversos projectes que aquests autors han realitzat conjuntament des del 1985. Una reflexió sobre la forma expositiva i la idea de col·laboració, tant tècnica com conceptual, entre l'artista i el dissenyador, les obres i l'espai expositiu. DEL DIJOUS 16 DE GENER AL 22 DE MARÇ DEL 2014.